Lietas Nr. 127015514
Lietas arhīva Nr. 104AA-0040-15/9

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā, 2015.gada 30.martā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese I.Amoliņa
tiesneši I.Brimerberga un A. Nicmane
rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. B/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 149.$^{8}$ panta 13.punkta, sakarā ar /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 20.jūnija spriedumu.

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

**k o n s t a t ē j a**

2014.gada 10.februārī plkst.11:16 Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Speciālo uzdevumu nodaļas jaunākais inspektors A.Začs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF250089, norādot, ka /pers. B/ 2014.gada 10.februārī plkst. 11:11, vadīja transportlīdzekli VW PASSAT ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, Mārupes novadā, pa autoceļu Salaspils - Babīte, virzienā no autoceļa Rīga - Jelgava puses uz Babītes pusi, ar ātrumu 142 km/h vietā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 90 km/h. Ātrums fiksēts ar ātruma mērīšanas kontrolierīci "STALKER DUAL" Nr.095476, kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas apstākļos ir + 3 %. Minimālais braukšanas ātrums 137 km/h.

Par minēto pārkāpumu 2014.gada 10.februārī /pers. B/ noformēts administratīvā pārkāpuma protokols – lēmums Nr.PF 250089 par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 115.1.punkta pārkāpumu, piemērojot naudas sodu EUR 85.00 apmērā, atbilstoši Latvijas APK 149.$^{8}$panta trīspadsmitajā daļā noteiktajam.

2014.gada 21.februārī /pers. B/ iesniedza sūdzību par VP GKPP SDP Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Speciālo uzdevumu nodaļas jaunākā inspektora A.Začа 2014.gada 10.februāra lēmumu, ar ko uzlikts naudas sods.

Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka /pers. E/ 2014.gada 27.marta lēmumu Nr.78 atstāt negrozītu VP GKPP SDP Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Speciālo uzdevumu nodaļas jaunākā inspektora A.Začа 2014.gada 10.februāra lēmums un /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka /pers. E/ 2014.gada 27.marta lēmumu Nr.78 /pers. B/ iesniedza sūdzību Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā.

Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 20.jūnija spriedumu atstāts negrozīts Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka /pers. E/ 2014.gada 27.marta lēmums Nr.78.

Pirmās instances tiesa spriedumā norādījusi, ka administratīvā pārkāpuma lietā ir iegūti un kā pierādījumi vērtējami fakti, kas izriet no administratīvā pārkāpuma protokola, kurā fiksēts ātruma mērierīces (radara) Stalker Dual veiktais mērījums, kā arī norādīts, ka ar atkārtotās verificēšanas sertifikātu Nr.E0500V13 mērīšanas līdzeklis atbilst 2006.gada 5.decembra Ministru kabineta noteikumu Nr.981 "Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punktā minētajām prasībām.

Tiesas spriedumā norādīts, ka konkrētajā gadījumā nav noteicošās nozīmes, ka videoierakstā nav saskatāms transportlīdzekļa reģistrācijas numurs, jo braukšanas ātruma mērījumu veica policijas darbinieks, nevis fotoradars, un konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu, ka policijas darbinieks tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēts sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. B/.

Tiesa vērtējusi apstākli, ka policijas ziņojumos ir pretrunas par to, kādā veidā transportlīdzeklis tika apstādināts, proti, nav būtiskas nozīmes un šis apstāklis nevarēja novest pie lietas nepareizas izskatīšanas.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka ir izvērtēti Latvijas APK 32.panta nosacījumi.

Par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 20.jūnija spriedumu /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka pirmās instances tiesas spriedums ir nelikumīgs un nepamatots.

/pers. B/ norādījis un lietas apstākļiem, proti – parakstot administratīvā pārkāpuma protokolu, norādījis, ka nepiekrīt administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajam ātruma mērījumam, jo, piedaloties ceļu satiksmē, brauca ar atļauto ātrumu. Brīdi, kad pie viņa transportlīdzekļa pienāca policijas darbinieks, nepiedalījās ceļu satiksmē, jo atradās ceļa malā un runāja pa mobilo telefonu. Tika ignorēti viņa lūgumi iepazīties ar ātruma fiksējošās ierīces rādījumiem. Ar videoierakstu iepazinies tikai pirmās instances tiesā. No videoieraksta materiāla nav iespējams identificēt transportlīdzekļus un to vadītājus.

/pers. B/ norāda, ka konkrētajā lietā ir citi apstākļi – viena aiz otras ar mazu distanci brauca trīs automašīnas, un policijas darbiniekiem, pildot savus tiešos pienākumus un atrodoties uz vietas, bija jānoskaidro, kura no šīm automašīnām pārsniedza maksimāli pieļaujamo ātrumu. Administratīvā pārkāpuma protokolā ierakstītais ātrums – 142km/h, kas sakrīt ar videoierakstā redzamo, nav atzīstams par ticamu un neapstrīdamu pierādījumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs min, ka plkst.11:11:52 nepiedalījās ceļu satiksmē, jo plkst.11:05 bija apstājies ceļa malā un runāja pa mobilo telefonu līdz pienāca policijas darbinieks. Policijas darbinieku klātbūtnē 30 minūtes rakstīja paskaidrojumu, pievienošanai administratīvā pārkāpuma protokolam, kas netika pievienots un tika nozaudēts.

/pers. B/ norāda, ka jaunākais inspektors A.Začs ziņojumā norādījis, ka: "..gribēja apturēt.., bet tas.. pats apstājās" un "Pie … apturētā (transportlīdzekļa) ..piegāja..", kas rada šaubas par amatpersonas kompetenci par jēdzienu "apstājies" vai "apturēts" atšķirību, kas var būt būtiska nozīme. /pers. B/ uzskata, ka abu policijas ziņojumos esošajās liecībās ir pretrunas, kas nav novērstas.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdzis atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un iestādes lēmumu, izbeidzot administratīvā pārkāpuma lietu.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.$^{21}$pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija 2014.gada 30.jūlijā pieņēma lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2015.gada 6.janvārī. Ievērojot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas tiesnese s I.Amoliņas darbnespēju, administratīvā pārkāpuma lieta tika noņemta no izskatīšanas un jauns administratīvās pārkāpuma izskatīšanas datums tika noteikts – 2015.gada 18.martā, ar nolēmuma pieejamību 2015.gada 30.martā. Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, Krimināllietu tiesu kolēģija nekonstatē.

Krimināllietu tiesu kolēģija, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots, bet sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzība noraidāma.

No administratīvā pārkāpuma protokola – paziņojuma Nr.PF 250089 izriet, ka /pers. B/ saukts pie administratīvās atbildības p a r 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" 115.1.punkta prasību neievērošanu, par ko paredzēta administratīvā atbildība Latvijas APK149.$^{8}$panta 13.punktā.

/pers. B/ apstrīd pirmās instances tiesas un iestādes nolēmumus, norādot, ka: videoierakstā nav redzams viņš un viņa transportlīdzeklis; lietā pazudis viņa rakstītais paskaidrojums, kas nav pievienots administratīvā pārkāpuma protokolam; policijas darbinieki nenoskaidroja, kurš no trim transportlīdzekļu vadītājiem pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu; lietā nav noskaidroti aculiecinieki un policijas darbinieku sniegtajos ziņojumos pastāv pretrunas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamība vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kas ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa pareizi izvērtējusi lietas materiālus un pamatoti pievienojusies Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2014.gada 27.marta lēmumā Nr.78 norādītajai argumentācijai.

Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2014.gada 27.marta lēmumā Nr.78, pamatojoties uz Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumiem Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" un Ceļu satiksmes likumu, niansēti argumentēta un analizēta /pers. B/ izdarītā administratīvā pārkāpuma būtība.

Tiesu kolēģija secina, ka /pers. B/ administratīvā pārkāpuma izdarīšana pēc Latvijas APK 149.$^{8}$panta 13.punkta pilnībā pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF 250089, policijas darbinieku sniegtajiem ziņojumiem.

Tiesu kolēģija konstatē, ka argumentācijai, ko /pers. B/ sniedzis apelācijas sūdzībā, pirmās instances tiesa ir sniegusi vispusīgu pamatojumu un, ievērojot Latvijas APK 289.$^{13}$panta trešo daļu, pievienojas pirmās instances sprieduma motivācijai un to neatkārto. Krimināllietu tiesu kolēģija norāda, ka /pers. B/ apelācijas sūdzība nesatur faktus, kas nebija zināmi pirmās, pieņemot nolēmumu Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā, kas būtu par pamatu pirmās instances tiesas nolēmuma atcelšanai. Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz pārkāpuma faktiskajiem apstākļiem sūdzības iesniedzējs nav norādījis.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. B/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 149.$^{8}$panta 13.punktu.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{12}$ panta otrās daļas 1.,4. punktu, 289.$^{21}$, 289.$^{22}$pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

**n o s p r i e d a**

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 20.jūnija spriedumu atstāt negrozītu, /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.
Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sagatavošanas dienā.

Tiesnese I.Amoliņa

Tiesneses I.Brimerberga

A.Nicmane